

Tässä numerossa:

Suuri pilttinumero

	Pilttikronikat
6	Eero
8	Hannele
10	Johanna
14	Joonas
16	Jooseppi
18	Laura
20	Marika
22	Pauli
26	Riikka
30	Sami
32	Tiina
34	Turo

36	Merirosvokirjat, osa yksi Testissä kolme noista hassusti puhuvista sedistä kertovaa kirjaa
43	Erään piltin tarina Kenneth kertoo, miksi on täällä, miten se on sujunut ja mihin suuntaa seuraavaksi
44	Testissä Japani Potenssin tuoreimman ulkomaankirjeenvaihtajan ensitunnelmat nousevan auringon maasta

POTENSSI

Päätöimittaja	Joonas Saario
Vastaava graafikko	Aleksi Laine
Ota yhteyttä	potenssi@utu.fi
Levikki	150
Monistus	Painosalama Oy

Julkaisija
*Turun yliopiston matemaattisten ja
fysikaalisten tieteiden opiskelijoiden
yhdistys Delta ry*

Yhteystiedot
Delta
Fysiikan laitos
20014 TURUN YLIOPISTO

Puh. (02) 333 5079
E-mail delta@utu.fi
WWW org.utu.fi/tyyala/delta/
Tili Nordea 220518-20106
Science is fun!

Vakituiset
Avustajat

Avustajat ja
Valokuvat

Kannen kuva

Jouni Saari

Riikka Aakula
Ville Elomaa
Luke Jäppinen
Jooseppi Järvinen
Simo Kauhala
Johanna Keskitalo
Marika Kirjonen
Samuli Kotiranta
Laura Lattu
Tero Laxström
Eero Nurmi
Karri Palmroos
Hannele Palojoki
Joel Pekkarinen
Pauli Pihajoki
Kenneth Pynninen
Turo Sallinen
Sami Siipola
Tiina Willberg

Samuli Kotiranta
"Filosofian ylioppilas
Nurmi löysi aivot.
Ovatko ne teekkarin?"

Pääkirjoitus

Tässä sitä ollaan, viimeinkin. Muutaman tunnin kuluttua menen palauttamaan viimeisen Potenssini ja sitten liitynkin entisten Potenssin päätoimittajien ylvääseen ja sisäsiittoiseen kerhoon.

Kaikki hauska syntyy vahingossa, esimerkiksi penisilliini, Miami Vicen tunnari ja päätoimittajan nakki meikäläisen kouraan. Päätoimittamisen aloittaminen täysin ilman aiempaa kokemusta oli suuri ponnistus ja vähän epämiellyttäväkin kokemus, mutta ensimmäisen lehden valmistuttua touhuun jäi koukkuun. Ihan oikeasti! Siten se tilapäinen yhden lehden päätoimittaminen muuttuikin lähes kaksivuotiseksi ja lähes kaksivuosikertaiseksi pestiksi.

Ja kivaa on ollut! Taittamishajoilut nimittäin korvaa moninkertaisesti se tunne, joka tulee uuden numeron tuomisesta toimistolle. Se tunne, että on saanut todellakin jotain aikaan.

En todellakaan ajatellut jättää Potenssia pois elämästäni tämän lehden jälkeen. Uusi päätoimittaja jatkaa Potenssin luovimista Itämeren aalloilla, mutta itse pysyn mukana äyskäröimässä. Ainejärjestölehden tekemisessä tärkein asia kun on jäsenistön aktiivisuus - lehteä ei ole ilman sisältöä.

Tähän on hyvä lopettaa ja siirtyä seuraavaan asiaan: harjoittelemaan aloitepohjien tulostamista. Kirjoittakaa tulevaisuudessakin juttuja aktiivisesti! Ja muistakaa: Vita est academia, amor et vinum!

Joonas Saario

Päätoimittaja
jlosaa@utu.fi

P.S. Kuulemma viimeisessä pääkirjoituksessa kuuluu kiittää: Eli tässä kiitokseni Aleksille ja Jounille sekä kaikille juttuja kirjoittaneille, kuvia ottaneille tai muuten vain auttaneille tai tukeneille ihmisille. Kiitos!

Puheenjohtajalta

...and they disappeared into the mist...

Yeah, you wish! Vaikka vanha hallitus tässä vuottaan lopetteleekin, niin ette kai te tosissanne luule pääsevänne meistä kokonaan eroon?!? Päinvastoin, olen kuullut yhden jos toisenkin Deltan hallitustoiminnasta luopuvan henkilön jatkavan itsensä nakittamista hommaan jos toiseenkin. Yksi hommasi itsensä TYY:n hallitukseen, laulukirjaa ja tanssikurssia puuhataan kevääksi ja Potenssikin saa mahdollisesti uusia innokkaita toimittajia... Erityisen hyvältä tuntuu luopua hallituksen päivittäisrutiineista ja siirtyä toisenlaiseen aktiivisuuteen kun tietää, että uusi hallitus on lupaava ja innokas. No worries, my merry fellows!

Ja sitten tähän pakolliseen "kiitokset – onnittelut – toivotukset" – osioon: =)

Kiitos vielä kerran kaikesta avusta, mielipiteistä, osallistumisesta, omistautumisesta ja jopa urputtamisesta, jota teiltä olen saanut! Ilman palautetta ei toiminta kehity eikä parane.

Onnittelut uudelle hallituksellemme! Visioita, missioita, jaksamista ja yhteishenkeä!

Ja kaikille vielä tiedoksi vuoden 2008 hallituksen kokoonpano:

Puheenjohtaja:	Turo Sallinen
Varapuheenjohtaja:	Outi Eivola
Sihteeri:	Karri Palmroos
Taloudenhoitaja:	Olli Lindgren

sekä kuusi muuta hallituksen jäsentä:

Tiia Huikkonen
Jooseppi Järvinen
Anna Mäkipää
Lilja Nyrhinen
Pauli Pihajoki
Sami Siipola

Sateen iloisesti ropistessa ja kertoessa mustan, periturkulaisen joulun lähestymisestä toivotan teille kaikki ihquille deltalaisille upeaa uutta vuotta!

Kiss 'N Hugs,
Rosita

Uutiset ja palaute

Ewert Kupiainen on lähestynyt toimitusta jälleen kirjeellä. Tällä kertaa kiitosta tulee oikein mainiosti sujuneista Fysikerfesteista. Ewert kiittää erityisesti järjestämässä mukana ollutta Åbo Akademin Quantumia, jota ilman Festit eivät olisi onnistuneet sekä ruotsalaista Quantaa, jota ilman Festeillä olisi ollut paljon tylsempää.

Tällä kertaa Ewert heräsi Otaniemestä. Poikkeuksena moniin edellisiin "Mikä maa, mikä valuutta?" -herätyksiin, tällä kertaa Ewert muisti, miten oli Espooseen päätenyt. Paluumatkasta Oulun lääniin ei olekaan sitten mitään havaintoja.

Noin viikon kuva

Aleksi ja Markus selkeästi sitsikunnossa

Eeron rakkaat lapsoset

Vasemmalta oikealle: Eero Nurmi (tuutori), Anna Huttula, Petri Mehto, Jussi Tikkanen, Tiia Huikkonen, Helena Puukka ja Marjo Herranen

Jussi "kalastajahattu" T.

Petollisen harmittomalta näyttävällä Jussilla on musta vyö taekwondossa, eli hän siis osaa pitää puolensa. Tässäkin miehessä on kuitenkin yksi vika: krooninen elohiiri, joka toisinaan kellistää itämaisen taistelijamme. Kysymyksiin kalastajahattupäinen mies vastaa yleensä oikein, kunhan ne osoitetaan suoraan hänelle, etenkin, jos ne koskevat herran erikoisaloja: analyysia tai kalkkyylä. Lisätietoja Jussin tuotoksista löytyy osoitteesta www.mikseri.net/drj

Helena

Tämän deltan hemaisevan blonin tunnistaa täysin käsittämättömästä tervehdyksestä: Mmoorrrroo! (o → 4) Helena pelkää liitutaulua - siis demoissa. Höpöti-Helena on kuitenkin ujohko, ja punastuu pienemmästäkin... Kaikki pitävät Helenasta, hän on kaikkien kaveri.

Marjo

Mielenkiintoisen puhutavan omaava rova-niemeläisneito on äänetön ninja. (Kyseessä on siis jokin taistelulaji, jonka nimeä emme osanneet kirjoittaa...) Informaation puute vaivaa tätä(kin) tyttöä, lieneekö tuutorin tai Deltan tiedotusvastaavan aiheuttamaa?

Petri

Keittövirtuoosimme Petri rakastaa Japania ja kaikkea sieltä tulevaa, kuten esimerkiksi ruokaa: raakaa kalaa ja teetä... nam. Japanilaiseen tapaan Petri pukeutuu päivittäin ~~kimo~~-eiku siististi, ja salkussaan hän kantaa fysiikan eeposten lisäksi hieman animea ja mangaa. Jo ammoisista ajoista asti Petri on harrastanut animea ja mangaa, joten niihin liittyen häneltä voi kysyä ihan mitä vain - milloin vain!

Henriikka

Kaunishymyinen neitokainen ei pahemmin analyysin luennoilla viihdy. Myös mömmön luennot toisinaan skippantuvat aamuvirkkuuden ansiosta. Tällä tytöllä on hysteerinen nauru, ja hän on kaikkien empaattinen kaveri. Omaa myös piileviä kykyjä.

Jussi

Jussi on pitkä, tumma ja mies. Koulun ulkopuolella hän työskentelee Mäkkärissä ja siis EI myy hampurilaisia alennuksella kavereille. Kaljaviestistä muistetaan Jussin eepinen Aragorn/Robin Hood -tyyli, joka ei jättänyt ketään kylmäksi. Jussilta luonnistuu myös demot ja harkkatyöt, joita toisinaan väännetään jopa aamuun asti! Jussi saattaa kiistää kaiken yllämainitun.

Joonas "Ällönqvist"

Joonas ajoi pikkusiskonsa pyörän vanteet soikeiksi. Vapaa-ajalla tämä ylimielisenä uimarinakin tunnettu mies harrastaa - I bet you didn't see this coming - uimista, ja on oikein SM-tasoinen. Joonaksen käsialasta ei saa mitään tolkkua, mutta oikein ne laskut silti tuntuvat menevän. Joonas on silti aina väärässä, hän itsekin myöntää haasteltaessa.

Jani

Jani on kissoja rakastava mystinen prätäkätäk, jota ei paljon lipastolla näy. Ryhmän seniorilla on alla jo ammatillinen tutkinto.

Anna "I did NOT see that coming!"

Tämä viriili sinkkuneitokainen on hyvä priorisoimaan työt koulun edelle: Annan demot: eijölee! Niinä (harvoina) kertoina kun Anna mystisesti eksyy lipastolle, hän hukkaa ystävänsä: "Onks kukaa nähny Tiiaa??" Öisin tämän parivaljakon löytää Forten portsarin hytistä... Eiku! Eiku Fortesta! Aa-POU! Anna rakastaa Harry Potteria ja nousee Tylypahkan pikajunaan 1.9. → Jerry Get.

Tiia "I bet you didn't!"

Oltuaan krapulassa Tiia ei selvinnyt ryhmäjakoon, joten alunperin Lauran piltti eksyikin Eeron ryhmään. Intohimona tällä kovaäänisellä nuudelipäällä on roolipelit ja ratsastus (myös hevosilla). Hyvän viinapänsä ansiosta Tiia toisinaan nukahtaa Zanzin vessaan, mistä hänet kerää kokoon uskollinen sidekick Anna, hetken etsinnän jälkeen... Yöriennoista huolimatta tämä rouheelettinen tsigu on ahkera Deltan toimiston käyttäjä. Tekee myös demonsa.

Eero

Ryhmän rakas tuutori, joka myös Gandalfina tunnetaan (toim. huom. ja joka ei ole vielä opettanut pilteilleen tuutori-sanan oikeinkirjoitusta), rakastaa linistä ja hyviä oluita. Aina iloinen DJ Eero on vanhempaa vuosikertaa ja kertoo mielenkiintoisia, pitkäköjä tarinoita, joista Eeron tapaan punainen lanka on usein hieman hukahkossa. Eeron tunnettu aamuvirkkuus liittyy monesti edellisillan pitkiksi venähtäneisiin yksiin.

Hannelen taaperot

Vasemmalta alkaen: Petri Turunen, Hannele Palojoki (tuutori), Kasper Hakala, Markus Laakso, Sampo Puolakka, Markus Lehtinen ja Kyösti Koistinen

Markus Lehtinen muutti Kiikasta Turkuun. Alkuperäinen suunnitelma Markuksella oli lukea englantia, minkä takia hän onkin ryhmämme piilohumanisti. Hän pitää hyvästä oluesta sekä musiikista ja arvostaa suuresti brittikomediaa. Jos siis haluat keskustella Monty Pythonista, on tämä nuori mies oivallista seuraa. Markuksen sydäntä lähellä on myös kalsarikännäminen (tosin Markus käyttää tämän halventavan nimityksen sijasta sanaa solitaarihumala).

Sampo Puolakka muutti Joutsenosta Suomen toiselle laidalle. Lapsuutensa hän paini karhujen kanssa metsässä, mutta vaihtoi vanhemmiten lajin uintiin, ja Saimaassahan riitti tilaa. Kotonaan Sampo heittelee noppia sekä kuuntelee radiota. Ei pidä raskaampaa musiikkia minään, mutta konemusiikki saa Sampon hyvälle tuulelle.

Markus Laakso on ilmeisen hiljainen kaveri, eikä pidä itsestään suuremmin ääntä. Partion suomien taitojen turvin hän osaa myös liikkua huomaamattomasti.

Petri Turunen on Mies, joka pitää Varisuotakin pehmeänä paikkana. Sulkapallon ohessa hän harrastaa opiskelua ja ehkä jonain päivänä Petri muuttaa vielä Kiinaan ammattisulkapalloilijaksi. Urheilijanuorukaisen ruokavalio on tiukka ja pitää sisällään kourallisen siemeniä sekä muutaman liuotetun hedelmän... Alkoholiin hän ei sen sijaan koske. Petri haki lääkikseen, mutta on sittemmin tullut toisiin aatoksiin ja saattaa ensi vuoden armeijan jälkeen palata lukemaan fysiikkaa.

Kasper Hakala on helsinkiläinen suomenruotsalainen elitistiporvari. Helsingin pienet piirit alkoivat kuitenkin kyllästyttää Kasperia, mistä johtuen Kasper suuntasi kulkunsa Suomen (entiseen) pääkaupunkiin. Kasper on ehtinyt opiskella jo vuoden fysiikkaa, joten häntä voi kutsua demoneroksi. Aikaisempien opiskelujen turvin hän on ehtinyt myös opettamaan fysiikkaa maamme tulevaisuuden toivoille. Vapaa-aika Kasperilla kuluu aktiiviseen tyhjäntoimitukseen, pokerin peluuseen sekä fysiikan tehtävien kääntämiseen toiselle kotimaiselle pienen lisätienestin toivossa.

Kyösti Koistinen on juoksennellut lapsuutensa Vehmaan vehreillä pelloilla possujen kanssa pallon perässä. Kyösti unohti tulla pääsykokeisiin 2006 ja seuraava vuosi menikin leppoisasti rahtarin hommissa. Pitkään jatkuneen syvällisen pohdinnan päätteeksi duunararin hommat saivat jäädä akateemisen uran tieltä.

Jussi Räisänen o Raumalt ja mikäli tahdot tavata hänet, on todennäköisempää löytää Jussi kemian kuin fysiikan laitoksen puolelta. Turkuun päätymistä Jussi ihmettelee vieläkin, mutta ilmeisesti jokin mystinen voima toi hänet tänne Tampereen sijasta. Lopullinen valinta näiden kahden välillä varmistui lantin heitolla. Jussi ei vielä tiedä, mitä hän tahtoo tehdä isona, mutta hyvänä vaihtoehtona Jussi pitää lääkärin ammattia.

Anna-Maija Moliis on aito turkulainen. Anna-Maija on jo valmis laboratorioanalyytikko, mutta hän halusi kuitenkin laajentaa näkemyksiään fysiikan osalta. Vapaa-aikana tämän leidin voi löytää harrastuksiensa eli ampumisen ja kalastuksen parista.

Hannele Palojoki – 162 cm täyttä asiaa! Pilttiryhmän mielestä Hannele on suoriutunut tuutorin tehtävistään erinomaisesti... Ja eriäviä mielipiteitähän ei löydy!

Etsintäkuulutus

Karkuteillä olevat vasemmalta oikealle: Lauri Vanhakartano, Iris Lehtiö, Juho Tikka, Sami Kankaanpää, Johanna Keskitalo (pääjehu), Mikko Pouru ja Laura Puolakka

Epäillyt ovat aseistautuneet Lineaarialgebran luentomonisteella ja osaavat derivoida, joten he ovat hyvin vaarallisia!

Iris

"Runotyttö"

Reward: 1 000 \$

Tekstiviesti-Iriksen tuntomerkkeinä lueteltakoon räpsysilmät, vihreät asusteet, jumppatrikoot ja kännykän näppäinäänät. Iris on etsintäkuulutettu vastuun välttelystä. Lisäksi hän karkailee töistä eikä käy luennoilla tai demoissa, mutta kuulemma "opiskelee" iltaisin. Iris, the Irish Coffee Specialist lumoa miehet lattaritanssilla paljastaen näistä aivottomia idiootteja. Tämä Raision menetysharrastaa asunnon täyttämistä villakoirilla eläinsuojelijoitten kauhuksi, pahoinpitelee aika ajoin saksofonia ja keilaa taaksepäin kilpakosijat kumoon. Lisäksi rempseä lääkäriä murtaa turkua, hakee vaikutteita Teho-osastosta ja kelpuuttaa kaikki juomalahjukset etkojen järjestämisestä. Kaiken kukkuraksi tämä ratti-muusikoksi tunnustautunut liian-blondityöhupakko harrastaa kanssa-autoilijoiden kiroamista ja varmuudeksi pitää mukanaan kukkakuvioista pesäpallomailaa.

Juho

"Prime Time"

Reward: Piä hyvänä \$

Tämä 18,6-senttinen kroonista pilkkuvirhettä sairastava Paimion musta hevonen ponnisti matematiikan maailmaan bussilla numero 111. Parin kuukauden opiskelun jälkeen Juhosta on tullut jo useita rikosilmoituksia Deltan toimistolle. Häntä epäillään muun muassa useista alkoholin väärinkäytöstapauksista, vilvoittelusta Kauppiksen suihkulähteellä ja itsensä myymisestä naiseksi pukeutuneena. Lisäksi tämä niljakaana akkuporakoneenakin tunnettu vesseli puhuu kieltä kuin kieltä Baabelin tornista, iltaisin enimmäkseen saksaa ja aamuisin muinaisnorjaa. Hän on nostanut perusteetoman kanteen 24h-deittipalvelua vastaan jäätyään ilman seuralaista. Tämä pojan-koltiaainen väittää myös keksineensä joulukuusen.

Laura

"The Red Dead"

Reward: Vaihtoehtoisia ajatuksia \$

Tämä keskimittainen partiolaisnainen on etsintäkuulutettu Pohjoismaita ja Englantia myöten. Kleptomaani-tahmakäpälälle tarttuvat mukaan niin The Clubin kuin oman tuutorinkin ovenkahvat. Kaappivegaani-Lauran juuret ovat Suomen hv:immassa ja tutkitusti rokeimmassa kaupungissa, Harjavallassa. Lauralla onkin paha tapa mainostaa yhteistä alkuperäänsä Lapkon ja Maj Karman kanssa. Laura ei Turku-visitillään ole vielä löytänyt tarpeeksi rajuja bileitä, joihin voisi lähteä iltaa viettämään. Baarit saavatkin pitää hänestä kynsin ja hampain kiinni, jos haluavat hänet yli puolituntiselle. Tämä "ei ikinä -matematiikoksi" itseään siteeraava vauhtihirnu etsii hyvänhajuja miehiä uhrikseen. Entisen Rasta-Lauran, nykyisen Maija Mehiläisen voit tunnistaa emotukasta ja Led Zeppelinin t-paidasta.

Lauri

"Risteilyisäntä"

Reward: e1 \$

Porin pormestariksi haikaileva Lauri on Vegasin leimalla varustettu miehen köriläs parhaassa iässä ja kunnossa. Tämän joojookylläkyllä!-miehen epäillään suunnittelevan kyseenalaista Munamarathon-tapahtumaa, jossa tarkoitus on juosta enemmän tai vähemmän Aatamin (mutta myös Eevan) asussa Itäinen Pitkäkatu päästä päähän. Tämä parantumaton romantikko soittaa ilmaviulua, peittää sängyn ruusunlehdillä ja lausuu runoja, mutta kun verbaliikka pettää ja tajunnan valo sammuu, hän uskoo suoraan toimintaan. Hänet on useasti nähty kiipeilemässä Yliopistonmäen, Aurajoen rannan ja Tuomiokirkon lyhdyissä ja liikenne-merkeissä. Lisäksi Lauri on syöllistynyt Black Horsen piilomainontaan ja laittomaan jääkaappimagneettiviestittelyyn. Valmistuttuaan Lauri aikoo siirtyä kotitilansa hiljaisuuteen viljelemään Kukkoa. Lisätietoa Laurista 24h-deittipalstalla nimimerkillä "Olen kokonaan sinun".

Mikko

"The Razor"

Reward: 1 000 \$

Partahöylät esiin, täältä tulee Mikko! Lähes kaksi metriä pamauttava oikea matemaattikon alku on hypännyt Turun yliopistoon Yläneen suurcitystä. Hän onkin syyllistynyt jo heti kättelyssä laittoman hyvin ja ahkerasti tehtyihin demoihin... Postimies Paten virkaveljen suurin rikos on parran ajamatta jättäminen, sillä parta on kasvanut yli EU-normien. Mikko on kuitenkin lähettänyt hakemuksen partansa liittämisestä UNESCO:n suojelukohteeksi. Kirjettä hänen ei tarvitse sentään kauaa odotella, sillä hän käy aina viikonloppuoina tarkistamassa tilanteen Itellan tukikohdassa. Itse asiassa sinunkin postisi saattaa saada kyytiä tämän herrasmiehen jaloissa tarkoituksissa. Tuntomerkkeinä lueteltakoon tältä quarterbackilta Roger Mooremainen charmi ja tiiviisti mukana pysyvä violetti maskotti. Lisäksi pelottavaa on se, että hän fanittaa bändiä, josta ketään muu ei ole ikinä kuullutkaan, mutta kieltää harrastavansa mitään erikoisuuksia. (Onko Reverend Bizarre oikeasti bändi vai onko se vain Mikon palkkamurhaajanimi?) Mikko tunnustaa kolmea ämmää: "Mul on muuta menoa" ja niinpä perävalot vain välähtävät, kun punainen Opel Astra kiittää auringonlaskuun. Ps. Tarkkaile luukkuasi!

Sami

"Octopussy Jeremy"

Reward: 1 000 \$

Tuutti-Sami on piraattiviihteen dubbaaja omassa laittomassa kotistudiossaan ja naapureidensa onneksi hän pitää järjestömiä kotibileitä. Ikuisen bilehileemme on havaittu myös rekrytoivan uusia äänilahjakkuuksia kampusalueella. Kauhajoen Kahuu on musiikin sekakäyttäjä, kuitenkin raakana suoneen kelpaa ainoastaan fisu. Lisäksi hän kasvattaa Biolanilla lihansyöjäkasveja omiin kieroihin tarkoituksiinsa. Kypsan 21-vuoden iän saavuttanut, kaiken kokenut ja nähnyt ikämies on ehtinyt tutustua armeijaan ja työelämään, mutta päätti paeta todellisuutta matematiikan psykedeeliseen maailmaan. Hänen habituksensa kruunaa hopparityyli ja lyhyt tukka. Pohjanmaan murteella kevyesti maustettu Sami on bongattavissa useimmiten Fortessa.

Johanna-tuutori

"Mastermind Behind the Crime"

Reward: 2 000 \$

Täti tomera on puhdas kuin pulmunen... tai ainakin melkein. Johannan suurin rikos on olla kotoisin Huittisista. Viime aikoina on lisäksi herännyt epäily, että Johanna pitää laitonta majoituspalvelua ja järjestää jatkojen jatkoja aamuyön pikkutunneille asti. Tätä keskimittaista ja erittäin kuuluvaa eläinrakasta muusikkotuutoria et koskaan näe kahta sekuntia kauempaa samassa paikassa. Suunnistava kirjafriikki kerää harrastuksia ja omituisia ihmisiä ympärilleen jopa riesaksi asti. Pelätty kebabkriitikko kaitsee kaikkien aikojen övereinta piltti-ryhmää, vai onko ryhmä ottanut hänet hoidettavakseen? Kaiken kukkuraksi yliopiston epävirallinen tiedoitus- ja manipulointivastaava on järjestysintoilija ja tuleva armeijan kenraali. Tämä sisar hento valkoinen on kuitenkin aina valmiina kuuntelemaan kaikkien ongelmia, joten hihasta kiinni ja sanainen luukku auki.

ELECTROCITY, pohjakerros

Tykistökatu 4 A

20520 Turku

puhelin (02) 2410 105

faksi (02) 2410 106

painosalama@painosalama.fi

Joonaksen kullannuput

Vasemmalta alkaen: Mikko Nyman, Julia Sahramäki, Ari Takalo, Jani Pitkänen, Laura Rekola, Lauri Heino, Ville Vuori ja Joonas Saario (tuutori)

Ville

Wiliks sanottu taksikuski, joka heittää ihmiset aina kotiin sopuhintaan. Parisuhde on Villelle kaikki kaikessa: jos tyttöystävä on kipeä, myös Ville on kipeä. Villen asunto koostuu pääasiassa isosta parvekkeesta, jossa on hyvä poltella sinistä Kamelia. Ville kärsii demoahdistuksesta kuten jokainen terve piltti. Ville on niin ~~haisk~~ mukavuudenhaluinen, ettei jaksakaan kävellä Uudenmaankadulta mäelle.

Lauri

Hotshotteja, Late Liukas! Vahva happo, joka ei paljoa esittelyjä kaipaa! Laurista kuulee useimmiten keskellä yötä, jolloin hän soittelee kysellen, missä on tai miten pääsee kotitalonsa alaovesta sisään. Lauri ei lepää ennen kuin löytää bileet. "Mitä sulla on huomenna? Normipäivä, siis luennot kahdeksalta aamulla."

Ari

Tämä Pellon poika, Lapin mies saapui Turkuun kaukaa pohjoisesta. Arin veri vetää tähtitieteilijäksi, ilmeisen huonoja vaikutteita saanut suvusta siis. Tämän herran demoja on turha kopioida, sillä demoratkaisut on kryptattu vahvalla spiraalisutturuksisalauksella. Demonstraattorin suusta kuultua: "Voi Ari, minkä teit!"

Jani

Iso J. on jo vanha käyrä, kasikutonen. Janin vapaa-aika kuluu munarekkaa kohti Rooman satamaa ajaessa. Opiskelu sujuu hyvin, sillä Janin patentoitu yhden rivin tangenti osoittaa paraabeliin -ratkaisu pätee demoon kuin demoon. Ratkaisun toimivuutta tosin kannattaa terästä sujuvalla dialogilla herra demonstraattorin kanssa: "Jostain [demoratkaisu] on kotoisin, mutta ei ainakaan oikeasta paikasta." "No ei väkisin."

Laura

Laura on oikke Laitlast ja siksi viettää aikaa Kukonkulmassa. Valitettavasti Laura on epätoivoinen lääkis-wannabe. Koskakohan se tajuaa, että fysiikka on elämän suola haavoissa? Lauralla on ryhmän ehdottomasti siistein käsiala, ainakin jollain asteikolla.

Ritva

Muukalainen ilmeisesti toisesta ulottuvuudesta. Katosi ensimmäisen päivän jälkeen jälkiä jättämättä.

Mikko

MolekyyliMikko69 on kotoisin Maskusta ja ylpeä siitä! Omistaa teini-Pösön, joka ei lähde edes sateella työntämällä käyntiin. Kävelemiseksihän se sitten meni. Mikko kulkee lyhyen 22-kilometrisen koulumatkansa kesät autolla (jos se käynnistyy) ja talvet pyörällä (kun se auto ei ainakaan käynnisty). Pyöräily sillä oletuksella, että kumi on ehjä, sataa räntää ja on riittävästi pakkasta. Yli kymmenellä pakkasasteella Mikko kuulemma tienaa hotshotin. Mikon vakioparturiaika on maanantaiaamuisin ennen ensimmäistä luentoa.

Julia

Julia asuu Vakkella ja pitää siitä. Sangen sukkela siis. Julia on etäsuhde-ekspertti, joka myy meripartiopipareita kaikille halukkaille. Julian voi kiteyttää yhteen sangen klassiseen huudahdukseen: "Kyllä, rouva alikersantti!"

Joonas

Isä Ismael, joka on aina myöhässä joka paikasta. Lapset saavat siis odottaa räntäsateessa. Joonas on söpö pikku pupujussi, joka syö vain kasviksia. Tai söisi, jos ei puhuisi niin paljon, ettei pysty syömään.

Paimen Josephiuksen luomiskertomus

Vasemmalta oikealle: Aleksi Virtanen, Reeta Kujanpää, Jooseppi Järvinen (tuutori) ja Anna Mäkipää

A lussa Rosita loi deltalaisen. Hän laittoi paikoilleen aivot, tukan, suun, kädet, keskivartalon, jalat ja maksan.

Hyvä esimerkki deltalaisen aivoista on Heeva: älyä on niin paljon, ettei aivon tarvitse käydä yliopistonmäellä lainkaan. Nämä aivot kehittyivät Paraisten raikkaassa maalaisilmassa, mutta ovat kuluneen vuoden aikana turkulaistuneet. Parasta viihdykettä deltalaisen aivoille on viikoittainen pesäpallo päivittäisen irkkaamisen sijaan. Deltalaisen aivot ovat nyt kaksikymmentävuotiaina valmiit käyttöönottoon. Aivo on monitaituri, eli hän hallitsee kielikuviotkin (och samma på svenska). Tuli bileet, ja tuli krapula, ja näin meni ensimmäinen päivä.

Hyväntahtoinen ja kaikkivaltias Rosita päätti luoda deltalaiselle myös jalat, jotta deltalainen kykenisi kapuamaan mäelle ja ICT-talollekin aina tarpeen tullen. Jaloista on hyötyä myös aamuöisin taksien ollessa kalleimmillaan. Jalkojaan parikymppinen Alekski tarvitsi paetessaan Suomen vihaisimmasta kaupungista Vorssasta Turun kodikkaan Yo-kylän lämpöön. Esimerkillisen deltalaisen tapaan treenaa Alekski jalkojaan maratonilla. Tuli bileet, tuli aamuluento, ja näin meni toinen päivä.

Jotta deltalainen voisi irkata, loi Rosita hänelle kädet. Käsiään deltalainen kehittää pelaamalla salibandyä, tästä oivana esimerkkinä on Tero. Vahdolla sijaitseva käsienkoulutuskeskus on antanut maailmalle laatutuotteitaan jo kesäkuusta 1984. Tuli Syysstartti, tuli päänsärky, ja näin meni kolmas päivä.

Ruumiinosten yhdistämiseksi päätti Rosita suuressa armossaan luoda deltalaiselle keskivartalon, jonka avulla deltalainen hoitaa kuntoaan mm. vatsainventaarion ja keskivartalojumpan muodossa. Deltalaisen keskivartalon inkarnaationa toimii 19-vuotias Reeta. Keskivartalokeskittymä lymyää Nummenrannan hienostoalueella. Keskivartaloa hiplatessa kannattaa kuitenkin olla varovainen, sillä siinä virtaa pohjalaan veri. Tuli bileet, tuli vatsainventaario, ja näin meni neljäs päivä.

Suojatakseen deltalaisen päätä Turun hysiltä merituulilta loi armollinen Rosita deltalaiselle hiukset. Aki osoitti jo ensimmäisenä maanantaina kadehdittavaa uskollisuutta Deltaa kohtaan. Hän oli nimittäin valinnut katu-uskottavan deltalaisen värin hiuksiinsa – komean purppuransävyn. Deltan hiusstudio sijaitsee Yläneellä, ja se on perustettu 18 vuotta sitten. Tuli bileet ja tulitikku, ja näin meni viides päivä.

Jotta deltalainen ei olisi koskaan hiljaa, loi Rosita hänelle suun, jota deltalainen käyttää eri ravitsemusliikkeiden antimien maistelemiseen. Tällainen jalostunut suu on esimerkiksi Annalla. Annan ammattikokki-taustan ansiosta deltalainen kykenee kokemaan parempia makuelämyksiä kuin voisi kuvitellakaan. Kahdenkymmenen vuoden vammalalaisen kypsyttelyn jälkeen tämä suu suostui suistumaan suurenmoisen sulavan Aurajoen varrelle. Tuli bileet, ja tuli mömmön aamuluento (jolle ei menty), ja näin meni kuudes päivä.

Kaikkivoipa Rosita loi deltalaiselle myös maksan, jotta tämä selviäisi elämästä. Jooseppi, tämä kaikkien deltalaisen maksojen esikuva, kasvoi Harjavallan sees-teisessä miljöössä ja on treenannut jo vuoden maksaansa Turun meri-ilmastossa. Maksan toiminnan tasapainottamiseksi Joosepilla on vaimo, joka estää maksan lopullisen hajoamisen. Maksa toimii nyt täydellä teholla, mutta tämän kisakunnon saavuttamiseen on mennyt jo kaksikymmentäyksi vuotta. Tuli bileet, tuli haikea huominen, tuli seitsemän maisteria.

Lauran seitsemän kultsipuppelia

Vasemmalta oikealle: Juuso Laihinen, Laura Lattu (tuutori), Kennet Pynninen, Sonja Häkli, Olli Laine, Jerome Bernard, Arttu Junnila ja Lauri Lehtonen

JUUSO

Juuso on ryhmämme pirteä, ahdistunut ja krapulainen comic relief. Myös Juuson bongaa lähes joka bileistä naisia iskemästä ja karmivaa perrylight-siideriä kittaamasta. Naisille tiedoksi: Juuso osaa käsitellä letkua (eli on palomies). Isona hänestä tulee ehkä opettaja tai sitten ei. Ahne Juuso on ryhmämme Hulvaton Läski.

ARTTU

Junnilan Arttu (tunnetaan myös nimellä r2-) on ryhmämme tietokonenörtti ja irc-addikti. Hän on myös ryhmämme nuorin ja pisin. Arttu tykkää mäiskiiä muita miehiä bambukepeillä ja hänen perversioihinsa kuuluu IValainen tyttöystävä. Arttu on laiska Nuhanenä.

KENNET

Kennet I perusti Skotlannin kuningas-huoneen, mutta meidän Kennettimme ei pysty edes bändiä perustamaan, Kennet on vain basisti. Bileissä Kennet ravaa kuitenkin kiitettävän ahkerasti, tämä rohkea elimäkeläinen uskaltautui jopa ainoana pilttinä syysGooMille tuutoreiden ja demonstraattorinsa kanssa. Kennet on mässäilevä Ujo ja omaa ryhmämme komeimman tukkapehkon ja suurimmat kalossit. Pauli-tuutorin kommentti Kennetistä: "Äiti oli vasen suksi, isä oli oikea suksi, lopputulos oli Kennet".

JEROME

Jerome Bernard puuhailee tuubansa kanssa niin ahkerasti, ettei edes bilettämään ehdi. Entinen judo- ja aikidolupaus, nykyinen tuleva teoreetikko on tuutorinsa harmiksi teknologisesti rajoittunut eli ei omista edes kännykkää. Jerome on taivaallinen tuubansoitaja, joten hän on täysin synnitön. Tämän lisäksi Jerome on Jörö.

SONJA

Sonja Häkli on ryhmän hylkiö sillä hän pyrkii lääkkiseen. Tämä ei kuitenkaan iloista Sonjaa häiritse, vaan hänet voi bongata niin bileistä, luennoilta kuin Deltan toimistotakin. Miehiä Sonja hurmaa hymykuopallaan ja näteillä silmillään, mutta on kuitenkin näiden harmiksi varattu. Sonja himoitsee kaikenlaista ja on ryhmämme Vilkas.

OLLI

Olli Laine on ryhmämme tyyliniekka ja melkein tuutoriakin pahempi myöhästelijä ja lusmu. Rehtorin kättelykin sujui tyylikkäästi jaffapullo toisessa kädessä. Olli on ryhmästä ainoa, joka on jo ehtinyt käydä armeijan. Nolla on ainoa numero, mistä Olli tykkää, ja hänenkin ensi vuoden suunnitelmiinsa kuuluu lääkiksen mustiin haalareihin hyppäminen. Olli vihaa kaikkea ja kaikkia ja on Unelias.

LAURI

Lauri Lehtonen tahtoo kaikkea ja samaan aikaan. Lauri tuplaa ryhmän yhteisälykkyysosumäärän ja on tuleva teoreetikko. Hänen suurin intohimonsa ovat luennot, joista hänet löytää lähes poikkeuksetta eturivistä myötäilemästä luennoitsijaa. Muumit ovat vaikuttaneet suurelta osin Laurin kehitykseen. Lauri on itse ylpeys ja ryhmän Viisas.

LAURA

Tuutori Laura Lattu pitää ryhmäänsä järjestyksessä ja kuosissa suurella ja kuulaalla äänellään - aina kun saa puheenvuoron. Laura toimii purkan ja oluen voimalla kulkién Deltan bileistä seuraaviin ja koettaa epätoivoisesti pitää kiinni ainejärjestön epävirallisen juopon tittelistä, vaikka väsy jo kauan ennen pilttejään. Laura on kateellinen kaikille ja Härö.

Erkka Heino, Juho Jouppila, Lasse Saarelainen, Juha Lyytikäinen, Roope Uola, Minna Myllys, Reko Laitinen ja Marika Kirjonen (tuutori)

Huomio! Kaikki

Marikan vaavit

on joko etsintäkuulutettu tai ilmoitettu kadonneeksi!

Kadonneet:

Nimi: Erkka Heino

Ikä : 19

Sukupuoli: mies

Tuntomerkit: pitkät hiukset ja atleettinen vartalo

Viimeiset havainnot: Nähty pelaamassa pokeria tappiollisesti, nauttien samalla huomattavan määrän tummaa olutta.

Muuta huomioitavaa: Paljasjalkainen turkulainen.

Nimi: Katri Laaksonen

Ikä: 19

Sukupuoli: nainen

Viimeiset havainnot: Ei havaintoja.

Nimi: Reko Laitinen

Ikä: 20

Sukupuoli: mies

Viimeisin kotikunta: Karjaa

Viimeiset havainnot: Nähty demoissa merkitsemässä muiden tehtäviä.

Huomioitavaa: Löydettyessä saattaa käyttää karateoppejaan (puree nilkkaan).

Nimi: Lasse Saarelainen

Ikä: 20

Sukupuoli: mies

Tuntomerkit: nähty "mömmöissä"

Viimeiset havainnot: Nähty lenkkeilemässä Aurajokirannassa.

Huomioitavaa: Rauman Kortelan ABC:n kanta-asiakas.

Nimi: Roope Uola

Ikä: 19

Sukupuoli: mies

Tuntomerkit: pitkäkö

Viimeiset havainnot: Nähty Laitilan skeittiparkissa kahvikuppi kädessä.

Huomioitavaa: Lisätietoja kaivataan myös Laitilassa asuvasta salarakkaasta, jonka luona hän usein viettää yönsä.

Etsintäkuulutetut:

Nimi: Juho Jouppila

Ikä: 20

Sukupuoli: mies

Viimeisin kotikunta: Seinäjoki

Tuntomerkit: pieni koko ja erittäin huono viinapää

Etsintäkuulutuksen syy: Epäilty erään liniksen luennoitsijan pahoinpitelystä.

Viimeiset havainnot: Nähty viettämässä iltaa matriisien parissa.

Huomioitavaa: Kiinniotettaessa saattaa käyttää karatetaitojaan.

Nimi: Juha Lyytikäinen

Ikä: 21

Sukupuoli: mies

Viimeisin kotikunta: Lieto

Tuntomerkit: nenän lisäksi punaista löytyy myös liekkikengistä

Etsintäkuulutuksen syy: Viuhahtanut jalkapallokentällä Arsenalin huiviin kietoutuneena.

Viimeiset havainnot: Pokeripöydässä täysin humalassa.

Nimi: Minna Myllys

Ikä: 19

Sukupuoli: nainen

Viimeisin kotikunta: Jämsä

Tuntomerkit: pitkä, hoikka blondi

Etsintäkuulutuksen syy: Epäilty liikenneonnettomuuspaikalta pakenemisestä.

Huomioitavaa: Saattaa yrittää pakoon lumilaudalla.

Nimi: Marika Kirjonen

Ikä: 21

Sukupuoli: nainen

Tuntomerkit: vauhtiin tullessaan erittäin äänekäs

Etsintäkuulutuksen syy: Epäilty pilttiensä pahoinpitelystä ja laittomista uhkauksista.

Viimeiset havainnot: Hieman humaltuneena luennolla ostosten kanssa.

Huomioitavaa: IhQtuutori.

PAULIN

RAKKAAT

Jukka-Pekka Sirkiä, Salla Lahti, Ilona Ranki, Antti Karlsson, Miisa Laukka ja Pauli Pihajoki (tuutori)

Salla Lahti

Salla on pieneen pakkaukseen pakattu sängen kirpeä Paimiosta kotoisin oleva tapaus. Jos keskustelelee Sallan kanssa, saa olla varautunut menettämään sielunsa, tai vähintään järkensä. Sallan intohimona on Galenos, johon hän olisi halunnut muodostaa intohimoisen rakkaussuhteen. Tovereidensa mielestä Salla on lähes yhtä raastava kuin Törppö.

Ilona Ranki

Tämä ärsytettynä vaarallinen gonahtanut wannabepuoskari onnistui roudaamaan itselleen kaupasta verigreipeiksi osoittautuneita appelsiineja. Ilona on varsin sivuaine-orientoitunut ja tunnetaan superjäreästä luonnekonsentraatiostaan.

Jukka-Pekka Sirkiä

Ilmassa on vahvoja epäilyjä siitä, että Jukka-Pekka on itseasiassa salainen kaksoisagentti. Häntä on luonnehdittu sekä kilttipiltiksi (ei asusteteknisesti), pitkäksi, että melko-moiseksi nähtävyydeksi eli kyseessä on eräänlainen Liedon oma Näsinneula. Yleisen käsityksen mukaan Jukka-Pekka on rauhalinen ja erityisesti Ilonan mielestä ihana <3. Tämä mies osaa suklaalla lahjomisen.

Miisa Laukka

Varsinainen kärppä suoraan Oulusta (saa silittää). Miisan on todettu olevan tasan kaksivaihteinen totuudentorvi: pykälät ovat vapaa ja täysillä eteen. Miisan vapaa-ajan harrastuksena on mm. maneerien bongailu. Lisäksi Miisa diggaa isoista putkista ja tiukoista peristä, mitä kameroihin tulee.

Antti Karlsson

Antti on aito raumalainen ja osaa halutessaan mongertaa kuin puhevikainen zulusoturi. RUK:ssa koulutettuna Antti osaa nykyään avata mm. ovia ja on perin hyvällä pedagogisella silmällä varustettu.

Julia Serguina

Aito silmälasipäinen tennismalli. Julialla on tiukka rysty, mutta vähemmän tiukka sitoutuminen fyysikkopiireihin. Julian horisontissa siintää Quantumien aavojen arojen sijaan lääkkisen portit.

Tuomas Riihimäki

Tuomas on porukan metallijunta, joka tulee hyvin toimeen sekä omillaan että myös muiden kanssa. Kyseessä on eräänlainen rengastettu työttöhyökkö ja tuleva bisneskalmari. Työkiireinen Tuomas on välillä aavistuksen poissaoleva.

Tuutori Pauli Pihajoki

Pauli on rönsyilevä pitkätukka ja yöeläin, joka sairastaa kroonista puheripulia. Pauli odotti fysiikan laitoksella kuusi pitkää vuotta vain tavatakseen nykyisen pilttiryhmänsä. Paulilla on voimakas maneeeri hiusten hiuskautukseen. Ilonan mielestä Pauli voisi imuroida useammin, mikäli ei halua lahjoittaa vierailleen ilmaisia hiuslisäkkeitä.

Potenssi testaa: Karri

13:57

15:20

19:57

22:00

0:15

2:32

16:18

17:46

22:24

22:35

2:33

11:31

Pahamaineista proosaa, tiukkaa tylytystä ja epsilonin verran estetiikkaa.

Riikan

nuorevyyy

Revyyn osallistujat vasemmalta oikealle: Ville Tenhunen, Riikka Aakula (tuutori), Aku Kallioniemi, Markus Glader, Sanna-Mari Fetula ja Inkeri Laakso

SUSI FARKUISSA

Aku taitaa matematiikan salat,
vapaa-ajalla narraa hän koukkuun kalat.
Torstaiaamuisin on krapula kurja,
liniksen demoissa olo varsin hurja.
Akulla mielipiteitä on monenlaisia,
huonoja, surkeita ja täysin susia.

Aku tuli tänne opiskelemaan Salosta,
siis täysin kurjista oloista.
Ei tunne hän kelloa ei tapaamisaikoja,
vain nukkuu ja tekee kotona taikoja.
Pollessa säännöllisesti irkkaa,
ja käsitöitä ahkeraan virkkaa.

Pipo hällä usein on isossa päässä,
siitä huolimatta järki aivan jäässä.
Tuutorikin Akun taas kerran on pettänyt,
ja analyysin demot tekemättä jättänyt.
Pokeri Akulle suuresti maittaa,
ja aivan liian usein hän jalkaansa tiukat
farkut laittaa.

Aku Kallioniemi

AMSTERDAMISSA

Sängyltään Markus herää sienitokkurassa,
parrakas turkkilainen vierellään yhä
nukkumassa.

Lika lähtee suihkussa ja hiukset kiiltää taas.
Sen, mitä eilisestä vielä muistaa,
sen mieli mielellään unohtaa.

Kesäpäivän paisteessa,
odottaessaan sammakonkoipiaamiaista,
on mahdollista aistia viitteitä suuremmasta
harmoniasta.

Pienestäkin häiriöstä, voi sielu alkaa
pahoinvoida,
herää tarve tulla sodomoiduksi, tai itse
sodomoida.

Punaisten lyhtyjen alla valon spektri on
toisenlaista.

Bordellin ovella Markus sanoo:
"Etsin pitkää, dominoivaa naista."

Ihminen kiittää kaitsemusta,
kun pimeässä löytää hotellinsa.
Huone haisee käytetyltä, mutta onneksi,
turkkilainen on mennyt matkoihinsa.
Tv on jäänyt päälle näyttääkseen ohjelmaa
Afrikan eläimistä,
pöydällä lojuu sätkän puolikas.
On kuin sattuma haluaisi jakaa ymmärrystä.
Keuhkoista savu alkaa hiipiä.
Savannilla luontokappaleet
elävät tyydyttääkseen välittömiä tarpeitaan.
Markus Glader

ULTIMATE

Lapsuusvuodet jäivät Riihimäelle,
armeija-aika Parolannummelle.
Lämärinä tutuksi tuli veksi,
stadissa Ville lukeekin hoitsuksi.
Duuni ei tarjoa riittävästi haastetta,
lähtee Turkuun lukemaan luonnontiedettä.

Vapaa-ajalla tekee yhä päihdetyötä,
siihen tarvetta on tämän ryhmän myötä.
Yötöitä hän muka paljon tekee,
silloin demoja salaa laskeskelee.
Luennoilta myöhästyy jatkuvasti,
liian hidas on mies nähtävästi.

Kentällä Ville kuitenkin tuulena kirmaa,
kamppaillessa aina riittää virtaa.
Hitaudesta ei näy yhtään häivää,
kuntokin kestää vaikka monta päivää.
Harhauttaa, spurttaa ja vetää,
Villeä ei voi estää ketään!

Myös Villellä on pimeä puoli,
rappio alkaa, kun kutsuu tv-tuoli.
Villeä ei kiinnosta kulttuuri,
kiinnostus penkkiurheiluunkaan ei ole suuri.
Leffat on se juttu mikä nappaa,
kesken ei tuolista irti saa pappaa.

Tässä olis tämä runo vakaa,
kaverivoima tuotoksen takaa.
Yllin kyllin runo Faktoja syytää,
vain tylympää tyyliä vois enää pyytää.
Vaan aikaraja painaa päälle,
joten tällä mennään vaikka heikolle jälle.
Ville Tenhunen

TYHJÄ, POISSA

Tyhjä pää, ei kuki suoni.
Inkeri Raisiossa.
Yliopisto, koulu.
Turkuun bussilla.

Reenit, reenit, REENIT,
joukkuevoimistelun on kumma laji.
Tyttö valmentaa ja ohjaa.

Tavallinen,
tunnollinen
ja pah!
Ruskeatukkainen.

Bileet, illanvietot:
"Kyl mä koitan päästä."
Muista ryhmistä hyvää, oikeaa
seuraa
löytää.

Kiireinenkö, oiskohan,
poissa, poissa.
Ei tullut tapaamisiin,
selitys on hyvä syy.
Inkeri Laakso

KALAVALE

Pekko Pentikäinen,
tietäjä iänikuinen.
Tänne Turkuun tulemahan,
Oulusta pois lähtemähän.

Vaka vanha koululainen,
neljännen vuoden tietäväinen.
Laskeskeli demojansa,
laskeskeli mietiskeli.

Bilettäjä oululainen,
erilainen juhlivainen.
Illanvietois innokkaana,
palavasti ain' mukana.

Vaka vanha Pentikäinen,
matemaatikoksi mieliväinen.
ICT:llä sivuainetta lukevi,
siksi kuvastamme puuttuvi.
Pekko Pentikäinen

HAIKU

Sanna-Mari tuo,
matematiikan jätti.
Voi miksi niin teit?
Sanna-Mari Fetula

LEVOTON RÄPLÄÄJÄ

Halikko on suuri city,
kaikki ei mennyt niin kuin piti.
Kieroutunut Riikka.

Häiriköintiä luennolla ja demoissa,
sama meno jatkuu jumpassa.
Implikaatio. Porttikielto.

Pitkät käet kaikkea hamuaa,
kokeilee, sotkee ja hajottaa.
Oho! Levoton räplääjä.

Parkkiksella kinuaa ilmaista ruokaa,
"Lisää safkaa mulle tuokaa!",
mut banaani banaanina.

Jalkapallossa ei lähde kuti,
ammunnassa aina huti.
Sängyn alla ase.

Hyppinen jatkuu alati,
sohvalla, sängyssä, alasti.
Piimä rauhoittaa.

Reissussa hyvin uni maittaa,
kova alusta ei nukkumista haittaa.
Terminaalin penkki.

Joka alan asiantuntija tämä tuutori on,
typykkä niin verraton.
Riksu on fiksu.
Tuutori Riikka Aakula

Samin ilopillerit

Vasemmalta oikealle: Kaisa Joki, Sari Yli-Sipilä, Pinja Varonen, Sami Siipola (tuutori), Henrik Eskola, Jarkko Peltomäki ja Valentin Soloviev

Henrik

Tämä 19-vuotias porilainen haluaisi kovasti lääkikseen, ja opiskeleekin sen tähden vähän kaikkea, ainoana tavoitteenaan saada tukiin tarvittavat opintopisteet kasaan. Pisteitä kerääntyykin lähinnä fysiikasta ja kemiasta. Väittää käyvänsä iltapäivän luennoilla, vaikkei kukaan häntä siellä koskaan näe.

Jarkko

Humppilasta lähtöisin oleva Jarkko asuu nykyisin Kupittaaan suunnalla. Opiskelee myös tietojenkäpistelyä ja mahdollisten tulevien sivuaineiden listaan kuuluu myös filosofia. Jarkko ei viihdy matikkapajalla yhtä paljon kuin muut, koska muiden neuvominen hidastaa Jarkon omien demojen laskemista. Jarkko nauttii suuresti erilaisista oluista. Varsinkin tummat oluet ovat lähellä Jarkon maksaa.

Kaisa

Juuri ja juuri Piikkiössä asuva Kaisa on tunnollinen opiskelija. Hänet löytää helpoiten luennolta tai matikkapajasta, ellei hän ole jo kerennyt mennä kotiin Piikkiöön. Siellä hänet onkin huomattavasti vaikeampi paikallistaa suunnistusharrastuksensa takia. Kaisa tarjoaa ystävällisesti muistiinpanojaan lintsajille.

Pinja

Hidas hämäläinen Hollolasta punkkaa nykyisin Mäntymäessä. Hänet on tavattu useaan otteeseen yliopiston salilta naisten vuorolta tai kotoa neulomasta. Myös Pinja haluaa lääkikseen, mutta ehkä vieläkin enemmän vain pois matematiikan laitokselta. Ja sen kyllä huomaa, sillä Pinja kuluttaa luentonsa mieluummin neulomiseen kuin oppimiseen. Pinja on ymmärtänyt akateemisen vartin aivan väärin ja onkin yleensä akateemisen 20 minuuttisen verran myöhässä.

Sari

Tämän turkulaisen tytön ikä lähestyy 19:ä. Hän viihtyy salibandytreeneissä ja hänet onkin tavattu myös naisten ja Deltan sählyvuorolta. Myös Sari kuluttaa luentojaan miettien, mihin muualle voisi mennä opiskelemaan. Se ei kuitenkaan estä Sarin mahaa murisemasta, mikä häiritsee aika ajoin muiden luentoja.

Valentin

Venäjän vahvistus Turun matematiikalle ja yliopistolle. Valentinin tunnistaa helposti tietokonepelipaidoista, joissa komeilee mm. World of Warcraft. Hänen on myös havaittu välillä säätävän demoissa.

Sami

Ryhmän tuutori. Tämä entinen ylikersantti aloitti tuutoroinnin lähes militaristisella auktoriteetilla, mutta on sittemmin lipsunut kurinpidosta. Siivoton yksilö, joka tosin näkyy vain ja ainoastaan asunnon kunnosta. Motto: *Älkää tehkö niin kuin minä teen, vaan niin kuin minä sanon.*

Tiinan piltit piinapenkissä

Vasemmalta: Juhapekka Salmela, Jesse Saajala, Leo Mäkinen, Heidi Hagsberg, Tiina Kippo ja Tiina Willberg (tuutori)

1. Kuka?
2. Mistä?
3. Missä?
4. Minne?
5. Milloin?
6. Miten?
7. Millainen?
8. Miksi?
9. Montako?
10. Häh?

1. **Leo Mäkinen**
2. Lempäälä
3. Yo-kylä
4. Armeijaan
5. Myöhässä - aina
6. Harkiten
7. Musta
8. Sitä tässä pohdimme...
9. Monta tuntia Skypessä
10. Digikamera luennolla

1. **Juhapekka Salmela**
2. Pori
3. Yo-talot
4. Poriin
5. Silloin tällöin
6. Porilaisittain
7. Sporttinen
8. Pori
9. Äärellinen määrä
10. Pori

1. **Iina Liukku**
2. Vaasasta
3. Vasaramäessä
4. Lääkikseen
5. Ei koskaan
6. Ilman ainuttakaan matikankurssia
7. Herttainen, menevä, pieni, muotitietoinen
8. Saksa vaihtui luonnontieteisiin
9. Hiusharjan piikkien verran
10. Näkymätön

1. **Jesse Saajala**
2. Turku
3. Turku
4. Taas se sama
5. Viime tipassa
6. Minimiduunilla
7. Hidas, mutta kankea
8. Tilastotieteen demot
9. Pilkun jälkeen pari
10. Sanos muuta

1. **Tiina Kippo** (kyllä, luit oikein)
2. Kälviä
3. Yo-kylä
4. Korkealle ja kovaa
5. Ajoissa
6. Palloa jahdaten
7. Posliininen, pyöreähkö, särkyä helposti, perintökalleus
8. Miksi ei ?
9. Liian monta
10. Kippo

1. **Heidi Hagsberg**
2. Naantali
3. Martti
4. Saa nähdä
5. Yleensä viimeisenä...
6. Hitaasti, mutta melko varmasti
7. Luistimilla viihtyvä
8. Pääsee nopeammin kuin normaalisti
9. Reilu parikymmentä
10. H-A-G-S-BÄRI

1. **Tiina Willberg** (rouva Tuutori)
2. Lahesta
3. Halisissa
4. Naimisiin
5. Kesällä
6. Alkoholin voimalla
7. Kantavaääninen
8. Siks, kun tää on kivaa
9. Kaksi
10. Ei sukua Pepelle

Turon pienokaisten runohetki

Runoilijat alkaen vasemmalta: Yrjö Korenius, Sami Rannikko, Turo Sallinen (tuturi) ja Anna Pihlajaniemi

OSMO "SINIKÄYRÄ" HUHTALA

Osmo on kova jätkä,
vaikkei huulessa pala sätkä.
Hän ei periaatteistaan tingi,
on demoissa ryhmänsä kingi.

YRJÖ "SANDWICH" KORENIUS

Luja hänet kasvatti,
Turkuun virallisesti muutti.
Kaverin luokse illaksi lähti,
Manhattanille yöllä suunnisti.
Pettämättömän suuntavaiston omaa,
Kukkoa kahdesta pullosta kaataa.
Opettajaksi vielä haluaa,
monta Corneliusta ehtinyt
induktiolla todistaa.
George-boyta Timo "visioihin" kaipaa,
Newtoniin häntä jo vertaa.
Laskintaan innokkaasti puolustaa,
muut Puzzle Frenzyssä
epätoivoisesti haluaa voittoa.
Moonwalkia innoissaan tuolilla esittää,
luennoilla ahkerasti
arkistointitaitoaan käyttää.
Pythoninkin hän kesyttää,
iänhahmotusonelmissä aikansa viettää.

SAMI "GIMME MORE" RANNIKKO

Tämä suurin Kaija-Koo –fani päällä maan,
myös kaameasta kynästään tunnetaan.
Hän hallitsee alkeet kuokankäytön,
ja Javalla täyttää tietokoneen näytön.
Hän Suomen Michael Jackson on,
saa Dino-Puzzlesta suuren nautinnon.
On tuttu näky kännykkä puussa,
ja "kännykäteline" Samin suussa.
Hän matikkapajan sohvalla
parhaat visiot saa,
ja lisäksi kylpyammeita kaunistaa.
Hän on algoritmien kuningas ja
ohjelmointinero,
siinä piilee Samin ja maallikon ero.

ANNA "KONE" PIHLAJANIEMI

Anna, tuo sporttinen monilahjakkuus,
ei ole hänelle tilanne uus.
Keskellä kapakkatappelua olla,
hakkasi läpsyssä muut 6 – 0.
Hän lentopallossa taktisia kuvioita piirtää,
mutta unohtaa toisinaan kellonsa siirtää.
Anna mainostaa tuhkimotarinaa,
ei ehdi kuuntelemaan luentojen horinaa.
On tuttu paikka hänelle Mandelan maa,
ja lisäksi hän osaa hattaraa valmistaa.
Liian pieniä avokkaita
maajussin mielestä käyttää,
piirustustaitoaan ei tykkää näyttää.
Sadetta himoitin janoaa,
jotta vaaleanpunaisia saappaitaan
käyttää saa.
Poliisi rikosrekisterin tuhri,
on Naantalin infrastruktuurin uhri.
Jos et meinaa häntä löytää, muista siis tää:
voit Annan kenties Hovista yllättää.

TURO "GIGOLO" SALLINEN

Turo hallituksen sielu on,
tuo tuutori verraton.
Hän tyylikkäästi pukeutuu,
ja matemaatikkojen
parhaimmistoon lukeutuu.
Rauhallista whiskynjuojakaveria esitti,
dekanterin kourassa saalisti.
Paljasti lampaan leikeillään hajottaneen,
yöksi Lyydian luokseen majoittaneen.
Ensimmäisenä ryhmästä valmistunee,
iltaisin valloituksiensa luokse lähtee.

Potenssi testaa

Piraatti- kirjat

osa J

Talven tehdessä hiljalleen tuloaan, nostavat rantojen asukit veneensä pois vedestä jäiden tieltä. Siksipä talven merelliset seikkailut voikin kokea kotonaan kirjan ja, totta kai, hyvän rommin ääressä. Ja ketkähän olisivat parasta ainesta merellisiin seikkailuihin elleivät merirosvot. Potenssin kaksiosaisessa juttusarjassa tutustutaan viiteen enemmän tai vähemmän merirosvoista kertovaan kirjaan.

David Cordingly:

Under the Black Flag - The Romance and the Reality of Life Among the Pirates

Kuten jo kirjan nimestä voi päätellä, Cordinglyn tarkoituksena on vertailla kaunokirjallisuuden, näytelmien ja elokuvien merirosvoista luomaa kuvaa todellisuuteen. Aihe ei ole aivan yksinkertainen kirjoitettava, sillä luotettavan tutkimustiedon ja aikalaiskertomusten löytäminen 1700-luvun tapahtumista ei ole helppoa. Cordingly on rajoittunut tarkastelemaan merirosvousta lähinnä läntisellä Atlantilla. Pääosa kirjassa mainituista tapahtumista sijoittuu Karibianmerelle ja sieltä pohjoiseen Yhdysvaltojen itärannikkoa pitkin. Brittein saarilla ja Afrikan länsirannikolla liikutaan vähemmän ja Intian valtamerellä vierailaan lähinnä Madagaskarin piraattisatamissa. Aasian sekä Punaisen- ja Välimeren piraatit on jätetty tarkoituksella vain lyhyen maininnan arvoiksi. Valintaa on helppo perustella, sillä fiktiiviset piraattitarinat sijoittuvat lähes poikkeuksetta juuri Karibian kauniisiin maisemiin. Ajallisesti Cordingly on pääosin keskittynyt merirosvouksen kulta-aikaan, 1700-luvun ensimmäiseen neljännekseen. Merkittäviä tapahtumia mainitaan kuitenkin niin 1600- kuin 1800-luvuiltakin.

Cordingly on rakentanut kirjansa aihepiireittäin eteneviin lukuihin. Lukujen alussa käsitellään yleensä aihepiirin merkittävin tai kuuluisin tapahtuma, jonka jälkeen päädytään likimain kronologiseen etenemiseen. Tämä tekee kirjasta valitettavan hajanaisen oloisen. Yhtenäisen kronologisen jatkumon puute vaikeuttaa kokonaiskuvan muodostamista. Toisaalta lukujen aiheet on valittu huolella.

Kirjan ensimmäinen historiaan viittaava luku on vahva näyte Cordinglyn osaamisesta. Luvussa hän käsittelee englantilaisten ryöväysretkiä Espanjan "aarresatamiin" Panaman alueella 1500- ja 1600-luvuilla. Luvussa rakennetaan hieno jatkumo, jossa Espanjan Etelä-Amerikan valloituksesta alkanut jalometallien laivaaminen vanhalle mantereelle johtaa ensin uusien satamien ja laivareittien perustamiseen. Tämä kuljetustoiminta taas houkuttaa englantilaiset iskemään helppoon saaliiseen, aluksi maissa karavaanien kimppuun ja myöhemmin vesillä. Vesillä toimittiin alkuun valtioiden myöntämällä kaapparikirjoilla, mutta sodan loputtua monet kaapparikapteeneista kääntyivät varsinaisiksi merirosvoiksi. Etelä-Amerikasta laivattava kulta muodostikin yhden suurimmista syistä siihen, että juuri Karibian alueesta muodostui merirosvoille mieluisa alue. Ei toki sovi unohtaa syrjäistä sijaintia

kaukana lain ulottumattomissa. Ei ihme, että Amiraaliteetille tuli pian kiire perustaa toimeenpanovaltaisia oikeusasteita muuallekin kuin Lontooseen.

Aarresatamien ryöstöillä loi uraa myös muuan Francis Drake, josta oli tuleva aikansa suurimpia merenkävijöitä. Drake oli fanaattinen Espanjan vastustaja ja kurittikin vihollistaan 1570-luvulla jatkuvasti. Hänen majesteetille luovuttaman ryöstösaaliin yhteisarvo oli vuoden 1995 kurseilla arvioituna 68 miljoonaa puntaa.

Toinen satamaryöstöillä uransa aloittanut herrasmies oli Henry Morgan, joka on saanut kirjassa kokonaisen oman lukunsa. Morganin uran käännekohta oli ajan mittapuun mukaan loistelas sotilaallinen operaatio, joka johti Portobellon kaupungin valtaukseen. Ryöstösaalis ja lunnaat tuottivat sievoisen saaliin ja Morgan oli juhlistettu sankari Jamaikalla. Seuraavan kunnan ryöstöretken piti kohdistua Panamaan vuonna 1671. Panaman piiritys päättyi lopulta koko kaupungin tuhoon, kun puolustajat räjäyttivät paetessaan kaiken minkä ehtivät. Saalis jäi laihaksi ja mikä Morganin kannalta pahinta, vuonna 1669 solmitun Espanjan ja Englannin välisen aselevon myötä Morgan pidätettiin ja vietiin oikeuteen Lontooseen. Tuomiota hän joutui odottamaan kaksi vuotta, hän tosin sai olla koko ajan vapaalla jallalla, kunnes erinäisten vaiheiden jälkeen huomattiin hänen palveluksiaan tarvittavan Jamaikan puolustamisessa Ranskan nousevaa uhkaa vastaan. Niinpä Sir Morganille annettiin ritarin arvo ja Jamaikan varakuvernöörin virka. Ennen kuolemaansa hän eteni kuvernöörin virkaan (ja vielä tänäkin päivänä hän kommentaa meitä baarikaapista käsin).

Kapteeni Morganin ohella ainoa kirjassa kokonaisen oman luvun saanut piraatti on Kapteeni Kidd. Oma lukunsa on varattu myös naispiraateille. Naispiraattien yhteydessä käy ilmi miksi tavallinen pikkurikollinen "Calico Jack" John Rackam on jäänyt historian kirjoihin: hän sattui liikkumaan itseään paremmassa seurassa Anne Bonny ja Mary Readin kanssa.

Faktan ja fiktion vertailun kannalta olennaisimpia ovat kaksi lukua, joissa tutustutaan kirjallisuuden ja elokuvien luomiin myynteihin. Kirjoista lähtökohta on tietysti R. L. Stevensonin Aarresaari. Elokuvista Cordingly esittelee kiitettävästi kaikki vanhat klassikot: The Sea Hawk, Captain Blood, Blackbeard the Pirate ja The Black Pirate. Uusimpia listahittejä ei mainita, koska kirja on aluperin kirjoitettu vuonna 1995. Elokuvien kanssa samaan lukuun on jostain syystä laitettu myös kuvaukset aikakauden aluksista. Mainittakoon, että aluksista annetut tiedot vastaavat melko hyvin Batchelorin ja Chantin kirjassa The Complete Encyclopedia of Sailing Ships annettuja arvioita. Tietysti esitellään myös kuuluisimmat piraattilipun alla purjehtineet alukset: Sam Bellamyn Whydah, Edward "Mustaparta" Teach'n Queen Anne's Revenge ja Bartholomew Robertsin Royal Fortune. Kaksi viime-mainittua olivat yli 40 tykin aluksia ja verrattavissa Englannin laivaston 4. luokan linjalaivoihin. Vertailun vuoksi kerrottakoon, että laivasto lähetti piratismiin vastaiseen partiointiin vain pienempiä 5. ja 6. luokan laivoja tai niitäkin pienempiä sluppeja. Kunnan linjalaivat pidettiin sotarintamalla tai reservissä.

Laivaston piraatteja vastaan kohdistamaan ajojahtiin keskitytään yhden luvun verran. Luvun kohokohta on kuvaus kapteeni Oglen jahtiretkestä, jonka kohteena oli Bartholomew Roberts. Ogle palasikin retkeltään voitokkaana, mutta matkalla sattui ja tapahtui useammankin kunnan meritaistelun verran. Vaarallisia tilanteita riitti myös silloin, kun ltn. Maynard määrättiin lopettamaan Mustaparran rosvoiluretket.

Rosvojahdin päätteeksi kirjan loppuun on säästetty puuduttavin luku, jossa käsitellään piraattien oikeudenkäyntejä ja hirttämisiä. Amiraaliteetin pöytäkirjat ovatkin eräs tärkeimmistä aikakaudelta säilyneistä luotettavista kirjallisista lähteistä. Oikeudenkäynneistä kuuluisin on tietysti menneiden vuosisatojen suurin näytösoikeudenkäynti William Kiddiä vastaan. Kiddissä mielenkiintoista on se, että hänen uransa lähtökohdat olivat eräissä vaiheissa hyvin

samankaltaiset kuin Henry Morganin. Pienet valinnat - ja huono tuuri - johtivat majesteettiaan palvelleen kaapparikapteeni Kiddin hirsipuuhun, kun taas Morgan päätyi kuvernööriksi.

Vaikka Cordingly selvästi haluaakin paljastaa karun todellisuuden piraattien ryökelemäisestä elämästä, hän ei silti lähde saarnaamaan, vaan kirjoittaa hyvin objektiivisesti. Veriset yksityiskohdat on jätetty liki kokonaan pois, vaikka toisaalta Cordingly erityisesti jaksaaakin painottaa piraattien huonoa käytöstä lähes joka käänteessä. "Torture, Violence and Marooning" -otsikolla varustettu lukukin jää hyvin kesyksi.

Cordinglyn kirja käy hyvänä perusteoksena merirosvojen maailmaan. Pari luvusta antavat myös kohtuullisen käsityksen 1700-luvun merenkäynnin arjesta, vaikka niissäkin on erityisesti keskitytty piraattien arkeen. Mutta piraatteja tai ei, myrskyt olivat samat riippumatta kummalla puolella lakia yksittäinen merimies oli.

Bibliografisina huomioina mainittakoon, että Harvest Bookin painoksen 296 sivua sisältävät kuusi pientä karttaa, taulukkotietoja, 20 sivua viitteitä, suppean merenkulun sanaston ja hyvän kirjallisuusluettelon, joka sisältää tietokirjojen lisäksi merkittävimmät kaunokirjalliset merirosvoteokset. Lisäksi mukana on kiiltävälle paperille painettu 16 sivun mustavalkoinen kuvaliite.

Richard Zacks:

Merirosvon metsästäjä - Kapteeni Kiddin tarina (The Pirate Hunter - The True Story of Captain Kidd)

Tämä kirja kertoo kapteeni William Kiddin (n.1645 -1701) elämäntarinan. Kidd on leimattu monien kirjailijoiden, ja Zacksin mielestä myös historioitsijoiden, toimesta julmaksi merirosvoksi. Kirjan perusajatuk- sena on esittää toisenlainen kuva Kiddista. Zacksin mielestä Kidd oli urhea ja kunnial- linen merikapteeni, joka toimi saamiensa käskyjen ja kaapparikirjan antamien oikeuk- sien mukaan.

Kirjassa seurataan tarkasti Kiddin elämän viimeistä seitsemää vuotta. Ohessa palataan hetkittäin myös joihinkin Kiddin aiempiin elämänvaiheisiin. Vuonna 1696 Kidd sai rahoituksen ja kaapparikirjan sekä tehtävän jahdata merirosvoja. Niinpä hän lähti New Yorkista etelään aluksellaan Adventure Galley. Tästä alkoikin Kiddin näkökulmasta lukuisia vaikeuksia ja pettymyksiä sisältänyt matka, joka tosin tarjoaa viihdyttävää luet- tavaa nyt yli 300 vuotta myöhemmin. Koska kirja on Kiddin elämäkerta, se sisältää myös paljon muutakin. Kiddin elämää seurataan epäonnisen tehtävän jälkeen myös kotona New Yorkissa. Tietysti myös Kiddin vankeus- aika ja oikeudenkäynti Lontoossa käsitellään erittäin tarkasti. Koska Kiddistä haluttiin tehdä esimerkitapaus merirosvojen tuomit- semisestä, hänen oikeudenkäyntinsä oli aikanaan suuri tapaus, minkä takia siitä on varsin paljon jäljellä olevia dokumentteja. Nykypäivän tilanteesta katsoen Kidd oli ensimmäinen tuomiolle joutunut "kuuluu- sa piraatti". Valtaosa nykyään tunnetuista Karibian alueen pirattikapteenista hirtettiin vuosina 1715-25.

Zacks on kaivanut historian kirjojen sivuilta esiin myös toisen piraatin - Robert Cullifordin. Zacks kuvaa Cullifordin Kiddin peri- vihollisena ja saa Cullifordin hahmon avulla lisättyä kirjaan enemmän "oikeaa" meri- rosvousta sekä toimintaa. Cullifordin elämä kyllä sivuaa hyvinkin monissa kohdin Kiddin elämää, joten siinä mielessä tämän "never

heard" -osaston piraatin mukaan ottaminen on perusteltua. Perimmäinen tarkoitus Cullifordista kirjoittamiseen lienee kuitenkin hänestä saatava helppo vertailukohta, johon nähden Kidd ei näyttäisi niinkään pahalta merirosvolta.

Kirjaa arvioitaessa nousee tietysti esiin kysymys Zacksin tutkimuksen objektiivisyydestä. Välittämästi on huomattavissa, että hän on ainakin tehnyt paljon tutkimusta ja kaivanut esiin uuttakin tietoa Kiddin elämästä. Mutta onko kirjaan kenties päätyneet vain ne tiedot, jotka parhaiten tukevat Zacksin omaa ihanteellista kuvaa Kiddin hahmosta. Asiasta on tietysti mahdoton saada varmuutta penkomatta läpi tuhansia aitoja historiallisia papereita. Tietysti jokainen on oikeutettu omiin mielipiteisiinsä ja Zacks pystyy omansa perustelemaan. Olkoon totuus mikä tahansa, se ei vähennä Zacksin kirjan arvoa. Kirja ei nimittäin ole pelkkä elämäkerta, vaan itsessään kohtuullisen hyvä yleisteos merirosvouteen ja merenkulkuun 1600-luvun lopussa. Kirjassa esitellään merenkulun arkea eteläisen Atlantin lämpimissä vesissä, joissa levä ja laivamadot vaativat veronsa ja aluksia on alati huollettava. Lisäksi Zacks kertoo useiden nykyään merirosvoihin liitettävien symbolien ja sanojen (esim. päakallo ja sääriluut

tai bukkaneeri) alkuperästä. Osan näistä tiedoista Zacks esittää kyllä varsin yksioikaisesti mainitsematta edes muita mahdollisia alkuperiä.

Kirjan suomennos on Johnny Knigan kustantama ja sen julkaisu on lasin noston arvoinen suoritus, sillä kunnolliseen tutkimukseen perustuvia merirosvokirjoja ei suomeksi ole käännetty. Sivuja käännettyssä laitoksessa on 487 ja mukaan mahtuu muutamia kuvia sekä lähde-/kirjallisuusluettelo. Kirjallisuusluettelosta on manittava, että luettelon yhteydessä Zacks myös antaa useista kirjoista muutaman lauseen mittaisen esittelyn ja/tai arvion.

Juha Ruusuvuori:

Itämeren merirosvot - Piraattitarinoita pohjoisesta

Jos Zacksin teoksen suomentaminen oli lasin noston arvoinen teko, tulisi Ruusuvuoren kunniaksi ottaa useampikin rommi. Sen verran harvinaista herkkua pohjoisten merialueiden piraateista kertovat kirjat ovat. Tämä kirja esittelee merirosvoutta laaja-alaisesti koko Itämeren alueella ja erittäin pitkällä aikajaksolla.

Ruusuvuori aloittaa aiheen käsittelyn viikinkiajoista, hehän herättivät kauhua rannikon asukkaissa laajalti Pohjois-Euroopassa. Eteläisellä Itämerelläkin liikkui viikinkejä, Jomsborkin viikinkilinna Oderjoen läntisessä haarassa kukoisti 1000-luvun alussa. Vaikka viikingit vähitellen hävisivätkin, ei merirosvoista päästy eroon. 1100-luvulla sijaitsi Jomsborkin lähistöllä Rügenin saarella piraattien linnoitus Kap Arkona.

Itämeren historian suurin rosvojoukko olivat 1390-luvulla riehuneet vitaaliveljet. Kuuluisimmat vitaliaanien johtajat olivat Klaus Störtebeker ja Arend Styke. Mainittakoon myös mukana liikkunut oppinut mies, Oxfordista vapaiden tieteiden alalta (tarkoitti siis lähinnä kaikkea muuta kuin teologiaa) valmistunut maisteri Wigbold. Aluksi vitaali-

veljet olivat mecklenburgilaisten palveluksessa olleita Lyypekkiä vastaan toimineita kaappareita, mutta pian he siirtyivät puhdasveriseen piraattitoimintaan. Mielivaltaisen ryöstelyn lisääntytyä oli Hansaliiton pakko puuttua kaupankäyntiä häiritsevään tilanteeseen ja lopettaa vitaaliveljien rellestys voimakeinoin.

1400-luvulla erityisesti Raaseporin herrat, mutta myös muita pohjoisia linnoja hallinneet aateliset ryöstelivät laivoja omaan laskuunsa. Erilaiset aatelisten poliittiset liittoumat kaappailivat toistensa laivoja ja siinä samalla usein myös nimellisesti puolueettomia aluksia. 1500-luvun alussa tanskalaiset hallitsivat Itämeren kaappaustoimintaa. Turkukin sai osansa tästä toiminnasta, kun Otto Rud kävi ryöstämässä ja polttamassa kaupungin 3.8.1509. Suomen puolella sissisotaa tanskalaisia vastaan kävi Nils Grabbe, joka piti tukikohtaansa Karjaalla.

1500-luvun lopulla Ruotsi rakensi suurvalta-asemaansa. Eräs väline olivat kruunun palveluksessa olleet kaapparit, jotka iskivät Hansan laivoihin Narvan reitillä. Samaisen reitin laivat kelpasivat toki myös Tallinnalle, mihin niitä kaappattiinkin. Ruotsin suurvalta-aseman ansiosta 1600-luku oli jo rauhallisempi Itämerellä. Hiljaiselta ajanjaksolta Ruusuvuoreen kirjaan ovat päässeet ruotsalaiset Draken ja Skytten. Vuonna 1661 nämä aatelmiehet olivat purjehtimassa huvikseen Itämerellä, kun he saivat ajatuksen ryöstää kohtaamansa hollantilainen alus. Myöhemmin Skytten tuomittiin kuolemaan, mutta Draken selvisi vahingonkorvauksilla. Tämän jälkeen ei Itämerellä enää syntynyt varsinaisia merirosvolegendoja. Huomatarkoon, että samaan aikaan Karibian piraatit olivat vasta pääsemässä parhaaseen vauhtiin.

1700-luvun aluksi suuri pohjan sota lopetti Ruotsin valta-aseman ja Venäjä vahvisti asemaansa Itämerellä. Isovihan aikana Venäjän miehittäessä Suomea kävi saariston merisissi Stefan Löfving omaa sotaansa miehittäjää vastaan. Siihen liittyi, muun haitanteon ja häirinnän lisäksi, myös pieni-muotoista kaappaustoimintaa.

Merillä tapahtuneiden kaappausten ja rosvoilun lisäksi kirjassa käsitellään myös rantarosvousta. Myrskyjen aiheuttamien haaksirikkojen lisäksi rantarosvoussaaliita pyrittiin kasvattamaan käyttämällä vääriä merkkitulua. Kun oikea majakka sammutettiin sopivasti, vääriä merkkitulilla saatiin laivat ajamaan karille ja näin taattua runsas hylkytavarana sato omalle rannalle. Erityisen tehokasta tämä toiminta oli Suomen ahtaassa saaristossa.

Viimeinen kirjassa mainittu Itämeren merirosvo on Gotlannin pohjoispuolella Gotska Sandössa 1801-1828 vaikuttanut Petter Gottberg. Hänen toimenkuvaansa kuului mm. rantarosvoilu. Hänen kerrottiin erityisesti edesauttavan sitä, ettei haaksirikkoisesta miehistöstä jäänyt ainuttakaan eloon vaatimaan lastia itselleen.

Ruusuvuori on kirjoittanut paljon ja laaja-alaisesti ja sen huomaa tekstin sujuvuutena. Kirjan ainoa selkeä heikkous on sen lyhyys. 168 sivua jättää vielä nälän, ja monista tarinoista olisi mielellään lukenut vielä perinpohjaisemminkin. Kirjan kuvitus on runsas: 76 kuvaa, joista pääosa on vanhoja kaiveruksia tai piirroksia. Kaikkiin on myös mainittu kuvälähteet. Lisäksi mukana on tietysti kirjallisuusluettelo. Läpi koko kirjan sivujen alalaidassa kulkee eräänlainen aikajana, jossa mainitaan merirosvouteen tai politiikkaan liittyviä tapahtumia eri vuosilta. Harmi vaan, että jana jää varsin nopeasti jälkeen itse tekstin tapahtumista.

Merirosvoilun lisäksi kirja tarjoaa mukavan kertauksen Suomen ja muun pohjolan yleiseen historiaan. Se onkin yksi viihdyttävimmistä historian opintojen kertauskirjoista mitä olen lukenut. Kirja saattaa olla vieläkin mielenkiintoisempi, jos oma suku sattuisi olemaan lähtöisin lounaisaaristosta, missä on varmasti vielä viime vuosisadan alussa liikkunut tarinoita tämänkin kirjan aiheista.

Kirjojen saatavuudesta

Cordinglyn kirjan voi tilata useimmista suomalaisista nettikirjakaupoista. Hinnat olivat viimeksi tarkastettaessa 15 eurosta alaspäin, joskin kirja on sitten pehmeäkantinen. Kannattaa myös huomioida Cordinglyn muut aiheeseen liittyvät kirjat. Etenkin kirjaa Pirates pidetään yhtenä parhaiten kuvitetuista merirosvokirjoista.

Zacksin tarinan alkukielinen versio löytyy paristakin kotimaisesta nettikirjakaupasta reilun parinkymppin hintaan. Suomennetun painoksen voi tilata tietysti Johnny Knigan omasta nettikaupasta, jolloin hinta nousee yli kolmeenkymmppiin. Vastineeksi rahalle saa kirjahyllynsä ryhdikkään kovakantisen painoksen.

Ruusuvuoren kirja on Teos-kustantamon julkaisema ja kovakantinen. Ainakin alkukesästä sitä myytiin häpeällisen halpaan hintaan eräässä Hansan poistoeriin erikoistuneessa kirjakaupassa. Suurimmissa kotimaisissa kirjakaupoissa tilaushinta vaihtelee kymppin ja yli neljäkymppin (!) välillä. Tietysti kannattaa huomioida, että tämä kirja, samoin kuin Zacksin suomennos, löytyvät paikallisesta pääkirjastosta.

Juttusarjan jälkimmäisessä osassa tutustutaan kuuluisimpien merirosvojen elämänkerroista sekä angloamerikkalaisesta 1700-luvun alkupuoliskon merenkulusta kertoviin kirjoihin.

Erään piltin ensiaskleet akateemisessa maailmassa

Ensin ei pitänyt lähteä, sitten melkein luovutettiin pääsykoe virheen puolelle ja vaikka lopulta tulikin tehtyä kiireessä ja karambolassa ilman unia, ei se estänyt tuloani Turkuun. Kapsahdin kaupunkiin korpikuusen katveesta, perähikiän perseestä, korit kaupallista kotiviiniä. Viikon ehdin ehellä kotikolossa ennen tutustumispäiviä ja sitten alkoi pyöritys; luentoja luennon perään, tietoa joka tuutista liian moneen tuuttiin ja intensiivikurssi mittaustuloksista ja hapoista. Onneksi meno tasaantui pikaisesti opiskelun osalta, kurssit ja luentosalit selkeytyivät päiväohjelmaksi. Ensimmäisen periodin demot ja tentit johdattelivat pikaisesti huhutun hajoamisen luo, mutta niihin osaan nyt jo luottaa; aina iskevät. Toista oli yllätyksellinen ja pimeä opiskelun alamaailma kaikkine kekkereineen ja kaljoineen.

Tullessa sitä oli sosiaalinen suruerakko, pihalla kuin puliukko ja kuitenkin on tänne saakka selvitty. Perunapää-pilttiä vietiin vanhempien deltalaisten toimesta bileistä toisiin ja kolmansiin melkoista tahtia; monta baaria ja pubia on tullut tutuksi pöydänalusien ohella. Kaupunkielämä on mahdollistanut monenmoiseen menoon tutustumisen, ei sitä kotikorvessa enää bileiden jälkeen tunkeuduttu toisen kaverin kotiin keppanalle. Myös oma, Turku-standardin mukainen luksuskartanoni on ollut monien mukavien viininmaistiaisten mekkana jatkosten muodossa; mikäs siinä, musiikki ja

mieluisat ihmiset kelpaavat aina tuvan täytteeksi. Toki yrityksen ja erehdyksen kautta olen myös oppinut rajoittamaan pienimuotoisten krapuloitteni määrää, jotteivat opiskelut menisi aivan huti.

Misanthrooppinen mentaliteettini on mahdollistanut melko sujuvan soluttautumisen deltalaisten joukkoon ja elo opiskelijana on muokkautunut jo jonkinlaiseksi rutiinotoiminnaksi: toimiston Moccamaster osaa jo lirauttaa minulle tavallisen päiväannokseni ja sohvaan on muovautunut pakaroitteni painautumat. Yleisellä tasolla opiskelijaelämä on maistunut ja monituiset deltalaiset ovat osoittautuneet mukaviksi kanssatuksiksi, niin vanhukset kuin piltitkin; hulluja ja vähemmän hulluja, vertaisiani velikultia.

Tuntumana on, ettei heti olla pois potkimassa, enkä hevillä ole lähdössäkään; katsotaan sitten n vuoden kuluttua, muutama virallisenlaatuisen paperin jälkeen. Valitettavasti trippimittarini laskee tripinomaisesti päiviä väärinpäin; opiskeluputkeen on isketty lihamyllly väliin, harmaa hajoitin jonka takia hiuksetkin tippuvat päästä. Jahka siitä muserruksesta selvittää, on tarkoituksena kyllä jatkaa deltalaisena, jollei mitään massiivisia mielenmyllerryksiä majoitu matkalle.

Minä lähden, tukka jää.

Matkaraportti

Folke Öst Nipponissa

Luke Jäppinen

Jo muinaiset roomalaiset saivat usein lehdistänsä lukea, miten maiseman vaihdos virkistää kehoa ja mieltä. Niinpä allekirjoittanutkin pakkasi syyskuussa laukkunsa tähtäimenään työharjoittelu siellä idän ihmemaista kaikkein ihmeellisimmässä, Japanissa. Yleisön pyynnöistä huolimatta taivuin lopulta Potenssin päätoimittajan aneluihin kirjoittaa pieni sepustus aiheesta. Vaikka matkan perim-

mäisenä tarkoituksena onkin työnteko fysiikan parissa, koittaa tämän aika vasta tammikuussa, joten ammatilliseen puoleen ei tällä kertaa paneuduta. Sen sijaan käsitellään maan kulttuurillisia ihmeellisyyksiä, jotka saattavatkin olla jossain määrin tuttuja ainakin Potenssin lukijakuntaan mahdollisesti pesiytyneille animuolmeille (joihin artikkelin kirjoittaja ei luonnollisestikaan kuulu).

Junassa matka katkeaa

Missä tahansa liikuttaessa kohtuullisen perustavanlaatuinen ongelma on, miten helpoimmin pääsee pisteestä A pisteeseen B. Japanissa tästä on onnistuttu tekemään kiitettävän epätriviaali prosessi. Jokaisella talolla on kyllä uniikki numeroarvo, mutta kaupunginosan y korttelit x ja $x+1$ saattavat hyvinkin sijaita kilometrin päässä toisistaan. Lisähupina kaavoitus on liki tuntematon käsite, joten kadut kulkevat varsin satunnaisesti, ja joka toinen risteys tuntuu johtavan umpikujaan tai takaisin lähtöpaikkaan. Kiireessä saattaakin harmittaa, jos kartta on unohtunut toisten housujen taskuun.

Tiestön omintakeisuudet eivät kuitenkaan ole fataali pulma, sillä pääkaupunkiseudulla voi ja kannattaa mennä määränpään tai ainakin sen lähelle junalla. Tosin Suur-Tokion alueella asustaa reilut 35 miljoonaa ihmistä, minkä uskoin viimeistään siinä vaiheessa, kun oli ensimmäistä kertaa matkustettava junalla ruuhka-aikana. Koska allekirjoittanutta on siunattu ainutkertaisella mahdollisuudella asua erään Tokion keskeisimmän rautatielinjan varrella, on kolmen kuukauden aikana kertynyt melkoisesti empiiristä havaintoaineistoa ihmisten optimaalisesta tiivispakkauksesta juna-koppiin. Japanilainen juna ei koskaan ole niin täynnä etteikö asemahenkilöstö saisi sinne ahdettua vielä yhtä, joka käyttää Rexonaa – tai pikemminkin ei käytä. Japanissa kun ei ilmeisesti myydä oikeaa deodoranttia missään, ja paikalliset versiot on suunniteltu ilmeisesti lähinnä psykologista vaikutusta silmälläpitäen – ne kun tuottavat kyllä näyttävän sumupilven, mutta varsinainen vaikutus on vähänlainen. Matkaa suunnittelevia kehotetaankin hankkimaan rittävät varannot jo kotomaan kamaralta.

Sananen vihteestä

Tokiosta löytänee jo parin kortelin matkalta enemmän tapoja viihdyttää itseään kuin koko Turusta, mutta hivenen kliseisesti on tässä yhteydessä mainittava patšinko, joka tiettävästi on Japanin suosituimpia vapaa-ajanviettotapoja, joskin empiiriset todisteet

antavat aihetta uskoa sen pääasiallisen käyttäjäkunnan olevan samaa ikäpolvea kuin kotoisten hedelmäpelien. Asiaa tuntemattomille kerrottakoon, että patšinko on jonkinlainen pajatson räikeisiin vaatteisiin pukeutuva veljenpoika, jossa ideana on veiviä vääntämällä saada pikkuiset kuulat uppoamaan pelialueen koloihin, joista jollakin sumealla logiikalla voi voittaa lisää kyseisiä kuulia. Oleellisena osana peliin kuuluvat mahdollisimman äänekkäät erikoistehosteet pelaamista vauhdittamassa.

Japanilaiset väsäävät patšinko-automaatteja aiheesta kuin aiheesta: aina geneerisitä animuteemoista musiikkitähtien ympärille rakennettujen laitosten kautta Ramboon. Patšinkon ilmeisestä suosiosta (joka kuitenkin on laskemaan päin) ja allekirjoittaneen kohtuullisesta Japani-suuntautuneisuudesta huolimatta kyseisen harrastuksen hauskuus pysyy vähintään yhtä suuren mysteerinä kuin Riemannin hypoteesin todistus tai naiset. Patšinkoa voi silti suositella ainakin häiritsevistä pään ulkopuolisista äänistä kärsiville, sillä patšinko-hallien keskimääräinen desibelitaso on jossain rock-konsertin ja Ladan matkustamon tasolla. Suhteellisen lyhytkestoisenakin jatkuvan altistuksen uskoisi helpottavan moisesta vaivasta kärsivien elämää pysyvästi.

Televiisorin ihanuus

Kaikkien Deltan matikistien riemuksi Suomen televisio on kunnostautunut lähettämällä Num3rot-sarjaa, jossa matemaatiikan kiemuroita käsitellään kansantajuisesti, mutta silti laadusta tinkimättä. Nyt voivat fyysikotkin huokaista helpotuksesta, sillä Japanin tämän kauden katsojatilastojen kärjessä keikkuu Galileo-niminen tuotos, jossa nerokas yliopiston fysiikantutkija ratkoo liki mahdottomilta vaikuttavia tapauksia sievän poliisietsivän aisaparina.

Sarjassa fysiikkaa käsitellään vähintäänkin samalla antaumuksella kuin Num3roissa; allekirjoittaneen henkilökohtainen suosikki on päähenkilön taipumus ratkaista kaikki mahdolliset ongelmat piirtelemällä ensimmäiselle eteen osuvalle pinnalle trigonometrisiä yhtälöitä. Silti lienee turvallista

väittää, että eräs Pohjolan televisiossa pyörinyt fysiikkaa, viihteellistämään pyrkinyt tekele on kohdannut voittajansa. Valitetavasti Suomen televisiohistoriaa tarkkailemalla voidaan ekstrapoloida sarjan näkyvän MTV3:n prime timessa samana vuonna kun Suomi pelaa jalkapallon MM-kisojen finaalissa, joten siihen asti fyysikonplantut joutuvat tyytymään vaikkapa CSI:n katseluun.

Japanilainen televisioviihde on muutenkin omalla tasollaan suomalaisiin Isoveli-kyhäelmiin verrattuna. Hard Gayn tuntenevat kaikki, mutta muutakin hilpeää riittää aina bikinityttöjen esteratakisailu Kunoitöistä

ohjelmaan, jossa on ideana etsiä kaupungista mahdollisimman outoja heppuja. Ahkerimmat googlailijat löytävät yllin kyllin esimerkkejä paikallisesta ohjelmatarjonnasta. Mainittakoon tässä yhteydessä, etten itse juuri nyt omista televisiota.

Perisuomalaiseen tyyliin tällä kertaa tuli keskityttyä valittamiseen. Oikeasti silti Japanissa on useimmiten hauskaa silloinkin kun ei ole, paitsi jos sateenvarjo hajoaa taifuunissa. Mikäli Amaterasu suo ja aurinko nousee vielä tulevinakin päivinä, saatetaan jossain tulevassa Potenssin numerossa keskittyä positiivisempiin puoliin – tai sitten ei.

ELOAITTA®

LUOMUTUOTTEITA

Eloaitta on perheyrittys. Sopimusviljelijämme ovat kasvattaneet luomukurkkuja ja -punajuuria jo 70-luvulta. Yhdeksän vuotta sitten aloitimme luomutuotteiden jalostamisen. Säilöimme niiden tuoreuden ja maukkauden helppokäyttöiseen muotoon. Tänään tuotteiden jakelu tapahtuu keskusliikkeiden kautta kaupalle. Eloaitan tuotteita löytyy kaikista hyvinvarustetuista elintarvikemyymälöistä.

WWW.ELOAITTA.FI

Mitä tapahtunut on:

Piparirakennelmakilpailun voittaja, suunnitelma tuleviasuuden toimistoksi Deltalle.

Hyvä kakkonen kisassa, telkkarista tuttu Luke kavereineen.

Pilttien haalarit ovat saapuneet, nouda omasi!

Fysikerfest7 Suomen Turussa:

